

[Arbejdsministeren.]

skyld nævne, at alle de funktionærorganisationer, som har en særlig interesse i disse spørgsmål, er repræsenteret i udvalget. De ønsker helt naturligt en grundig undersøgelse af de vidtrækkende problemer, de skal behandle, og jeg er ikke sikker på, om det ville være rigtigt, at jeg forsøgte at presse arbejdet hurtigere frem. Det må være lige så vigtigt, at udvalget får mulighed for en dybtgående behandling af problemerne for at finde frem til de rigtige løsninger, og hertil må man selvsagt anvende den tid, som er fornøden.

Ninn-Hansen: Jeg skal ikke optage nogen diskussion med arbejdsministeren om, hvor lang tid der skal anvendes til et sådant udvalgsarbejde. Jeg bemærkede for et stykke tid siden, at arbejdsministeren mente, at når det drejer sig om udvalget vedrørende den frivillige kildeskat, kunne et sådant arbejde foregå hurtigt, og jeg synes, dette er mindre komplicerede problemer.

Jeg hørte med glæde, at spørgsmålet om funktionærbegrebet, altså § 1, vil blive færdigbehandlet i august, og det må vel sige, at vi kan regne med et lovgivningsinitiativ fra den ene eller den anden side i begyndelsen af det kommende folketingsår, og da vil vi så vende tilbage til sagen. Vi tror, der er mange, der i øjeblikket har arbejderstatus, der med forventning ser hen til at kunne få funktionærstatus, og derfor ønsker vi spørgsmålet taget op i begyndelsen af næste folketingssamling. Men jeg beklager, hvis vi ikke samtidig kan få behandlet spørgsmålet om organisationsforholdene. Vi står jo nu over for nye arbejdsforhandlinger, og det spørgsmålet her drejer sig om, retten til for et flertal af funktionærer at få overenskomster, vedrører jo i allerhøjeste grad de kommende arbejdsforhandlinger. Derfor håber jeg, ministeren vil henstille, at man sætter en sådan gang i arbejdet vedrørende § 10, at vi kan få sagen til behandling i god tid inden overenskomstforhandlingernes afslutning.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Jeg vil først gentage, hvad jeg sagde før, at de organisationer, som har en særlig interesse i løsningen af de omtalte problemer,

er repræsenteret i udvalget. Jeg deler ikke hr. Ninn-Hansens opfattelse af det sidste spørgsmål vedrørende funktionærlovens § 10, at det er noget, som vil spille en rolle ved de overenskomstforhandlinger, som skal finde sted. Jeg tror ikke, disse problemer vil blive inddraget i sådanne forhandlinger, uanset om der sker ændringer eller ej. Det er da klart, at jeg kan kun være interesseret i, at man også finder frem til en løsning af disse problemer, men jeg er altså fortsat af den opfattelse, at man må anvende den tid, der er fornøden til det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Johan Asmussen* til landbrugsministeren:

„Ifølge statsrevisorernes tillægsbetænkning II over statsregnskabet for finansåret 1964-65, side 12-13, har revisionsdepartementet påtalt, at direktoratet for statsskovbruget, der havde ansøgt om 50.000 kr. til arrangementer i anledning af statsskovbrugets 200 års dag, hvoraf kun blev bevilget 20.000 kr., desuagtet herudover har anvendt yderligere ca. 20.000 kr. til dette formål, men posteret på diverse andre konti. Agter ministeren at foranledige, at de, der har foretaget de pågældende dispositioner, tilpligtes at godtgøre statskassen de udgifter, som ikke kan dækkes af det bevilgede beløb?“

Johan Asmussen: Offentligheden får desværre gang på gang det indtryk, at der tages overordentlig let på den selvfølgelig pligt til at overholde givne bevilinger. Jævnlig fremdrages af pressen mere eller mindre graverende tilfælde, ofte på grundlag af kritik fra statsrevisionen, og så sker der ikke mere. Ingen ansvarlig drages til ansvar, ansvarsbevidstheden i omgangen med andres penge, skatteborgernes penge, svækkes yderligere, og offentlighedens tillid til og respekt for administration, regering og folketing har fået endnu et knæk.

Når jeg i mit spørgsmål til landbrugsministeren har fremdraget det tilfælde, hvor statsrevisionen har påtalt dispositionerne i forbindelse med statsskovbrugets 200 års jubilæum, er det, dels fordi jeg opfatter